

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 224/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 20 stycznia 2021 roku w sprawie sygn. akt II K 1284/19			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzut obrazy prawa materialnego - przepisów art. 1 § 2 kk oraz 115 § 2 kk - polegający na braku odniesienia się przez sąd do przesłanek przewidzianych w art 115 § 2 kk w uzasadnieniu wyroku, wskazujących na to, iż czyny zarzucane oskarżonym są społecznie szkodliwe w stopniu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>znikomym, co skutkowało umorzeniem postępowania wobec wymienionych na zasadzie art 17 § 1 pkt 3 kpk w zw. z art 1 § 2 k, podczas gdy właściwa ocena zarzucanych czynów, oparta na przesłankach przewidzianych przez ustawodawcę w art 115 § 2 kk, w tym rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynów, motywacja i zamiar oskarżonych, winna skutkować uznaniem, iż czyny zarzucone w pkt I, II, III, V i VI aktu oskarżenia są społecznie szkodliwe w stopniu znacznym, a w konsekwencji skazaniem oskarżonych za tak przypisane im czyny.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Z pełną akceptacją ze strony sądu odwoławczego spotyka się rozstrzygnięcie sądu rejonowego w zakresie umorzenia</p>				

postępowania z powodu znikomej społecznej szkodliwości czynów jakich dopuściły się oskarżone L. J. i M. C..

Należy zauważyć, że samo formalne naruszenie przepisów prawa jest niewystarczające do przypisania odpowiedzialności karnej. Zgodnie bowiem z definicją zawartą w kodeksie karnym przestępstwem jest czyn społecznie szkodliwy, zabroniony przez ustawę pod groźbą kary. Zatem dla uznania jakiegoś czynu za przestępstwo konieczne jest wykazanie, że nie tylko narusza on określone wartości społeczne, ale czyni to w stopniu wyższym niż znikomym (art. 1 § 2 kk). Dopiero wtedy można mówić o winie sprawcy czynu i w konsekwencji zastosować wobec niego określoną sankcję karną.

W celu zapewnienia właściwej, jednolitej interpretacji pojęcia społecznej szkodliwości czynu i ustalenia elementów

wpływających na jej stopień, kodeks karny wprowadza określenie okoliczności decydujące o tym stopniu. Według "słowniczka" wyrażeń ustawowych (art. 115 § 2 kk) są to okoliczności należące do zakresu strony przedmiotowej i strony podmiotowej czynu zabronionego, a więc odpowiadające koncepcji przedmiotowo-podmiotowej. Oznacza to, że o znikomości społecznej szkodliwości czynu przesądzić może jedynie przedmiotowo-podmiotowa, kompleksowa, ocena wymienionych przesłanek wartościowania czynu zabronionego, które łącznie wskazywać muszą na subminimalny ładunek tej szkodliwości (np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 1997 r., II KKN 135/96.).

Konsekwencje procesowe ustalenia znikomego stopnia społecznej szkodliwości

wyodrębnione zostały jako przesłanka w art. 17 § 1 pkt 3 kpk, nakazując po wszczęciu postępowania karnego jego umorzenie.

Zgodnie natomiast z art. 115 § 2 kk przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Należy podkreślić, że wymieniony w art. 115 § 2 kk katalog okoliczności wpływających na stopień społecznej szkodliwości czynu jest ustawowo zamknięty (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 lutego 2006 r., V KK 226/05, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 13 stycznia 2005 r., II AKa 455/04.).

Trafnie dostrzega się, że wszystkich wymienionych przez ustawodawcę w art. 115 § 2 kk okoliczności nie można ujmować kumulatywnie, albowiem - z natury rzeczy - nie aktualizują się one jednocześnie.

Przeprowadzając w tym kontekście analizę zachowania oskarżonych L. J. oraz M. C., sąd rejonowy słusznie uwzględnił okoliczność istnienia konfliktu sąsiedzkiego między wymienionymi a pokrzywdzonymi M. i S. małżonkami L. i S. E. w trakcie to którego strony wzajemnie czyniły sobie złośliwości i utrudniały sobie życie we wspólnie zajmowanym budynku. Z uwagi na ostrość konfliktu, zachowania te były niestety pewnym negatywnym standardem.

Obiektywna weryfikacja takiej sytuacji wskazuje więc, że oskarżone swoim zachowaniem nie okazywały zamiaru wyrządzenia krzywdy pokrzywdzonym.

Działaniem ich kierowała jedynie chęć dokuczenia w/w pokrzywdzonym i okazania złośliwości pod ich adresem. Pokrzywdzeni natomiast nie okazywali nadmiernego strachu przed podsądnymi. Analiza przeprowadzonych w sprawie dowodów osobowych prowadzi do przekonania, iż pokrzywdzeni decydując się na złożenie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa nie czynili tego z powodu odczuwania nadmiernej obawy wyrządzenia im krzywdy przez oskarżone, a przede wszystkim po to, aby położyć kres ich poczynaniom, które w istocie były szczególnie uciążliwe.

Adekwatnie sytuację pomiędzy stronami ocenił Prokurator Prokuratury Rejonowej w Belchatowie umarżając postanowieniem z dnia 5 grudnia 2018 roku postępowanie przygotowawcze w sprawie PR Ds. 1779.2018, zainicjowane

(znacznie wcześniej
bo 23 lipca 2018
roku) przez L.
J. w związku z
zachowaniami jej
sąsiadów (w tym
pokrzywdzonych w
przedmiotowej
sprawie)
wzbudzającymi w
niej poczucie
zagrożenia i istotnie
naruszającymi jej
prywatność,
argumentując w
podjętej decyzji
procesowej, iż
konflikty jakie mają
miejsce pomiędzy
stronami oscylują w
granicach
wzajemnych
codziennych relacji
w zakresie
funkcjonowania w
społeczności
lokatorskiej, po
czym nie znajdując
podstaw do podjęcia
postępowania, o
które
zawnioskowała L. J.
pismem z dnia 3
marca 2021 roku.

Na przeszkodzie w
przyjęciu znikomej
społecznej
szkodliwości czynów
oskarżonych nie
stoi okoliczność,
iż przestępstwo z
art. 190 & 1
kk zagrożone jest
karami
alternatywnymi, w
tym karą
pozbawienia
wolności do 2 lat,
zaś przestępstwo z

art. 190 a & 1
kk karą pozbawienia
wolności od 6
miesiący do 8 lat
(aktualnie, a w
czasie popełniania
czynów do 3
lat pozbawienia
wolności), do
czego odwołuje się
skarżący,
argumentując na
tej podstawie o
wysokiej
szkodliwości tego
typu czynów
zabronionych. W
związku z tym
zarzutem apelacji
odwołać się należy
do poglądu
prezentowanego w
tym zakresie w
orzecznictwie,
zgodnie z którym
wyłączenie
karygodności czynu
dotyczy
konkretnego,
zindywidualizowanego
czynu i co
do zasady nie
jest uzależnione od
wysokości
ustawowego
zagrożenia
związanego z typem
czynu zabronionego.
Nie można w
żadnym razie
stwierdzić, że
konkretna kategoria
przestępstw może
być z góry uznana za
kategorię społecznie
szkodliwą (wyrok
Sadu Najwyższego z
dnia 08.12.2004r., II

KK 210/04, LEX nr 155024).

Reasumując, motywacja oskarżonych, cel ich działania i stopień zawinienia dobitnie świadczyły o tym, że ich zachowanie godziło w wolności człowieka w sferze psychicznej w stopniu znikomym, biorąc pod uwagę społeczną szkodliwość.

Należało zatem przyjąć, że oskarżone z przyczyn wymienionych w art. 1 § 2 kk nie popełniły przestępstw. Z tych też właśnie powodów sąd rejonowy podjął słuszną decyzję o umorzeniu postępowania, na podstawie art. 1 § 2 kk w zw. z art. 17 § 1 pkt 3 kpk.

Przekonanie sądu odwoławczego o słuszności takiego rozstrzygnięcia wzmacnia dodatkowo okoliczność, iż oskarżona L. J. zmieniła adres zamieszkania wobec czego należy uznać, iż zażegnany zostanie konflikt stron. Natomiast sam fakt prowadzenia

postępowania karnego będzie wystarczającym czynnikiem uświadamiającym oskarżonym niewłaściwość prezentowanej dotychczas postawy i powstrzymującym je na przyszłość od powtarzania takowych zachowań.			
Wniosek			
Wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku z wyłączeniem rozstrzygnięcia zawartego w pkt 3 i przekazanie sprawy Sadowi Rejonowemu w Belchatowie do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Wniosek niezasadny z przyczyn wskazanych powyżej.			
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			

4.1.		
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
utrzymanie w mocy wyroku wobec oskarżonej L. J. w zakresie czynu zarzucanego w punkcie I aktu oskarżenia i oskarżonej M. C. w zakresie czynów zarzucanych w punktach II, III, V i VI		
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		
Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynów zarzucanych oskarżonym sąd rejonowy wziął pod uwagę wszystkie istotne z tego punktu widzenia		

<p>okoliczności i nadał im właściwe znaczenie. W konsekwencji, brak jest powodów by zakwestionować podstawę faktyczną rozstrzygnięcia, w zakresie w jakim sąd ten przyjął, że społeczna szkodliwość tychże czynów jest znikoma.</p>			
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>			
<p>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności		

6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze sąd okręgowy orzekł na podstawie art. 636 § 1 kpk, obciążając nimi – z uwagi na treść wyroku i nieuwzględnienie apelacji oskarżyciela publicznego – Skarb Państwa.	
3	Koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej L. J. z urzędu w postępowaniu odwoławczym w kwocie 516,60 złotych, które zasądzono na rzecz adwokata K. P. ustalono na podstawie § 17 ust. 2 pkt 4 w zw. z § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 18)	

4	O zwrocie kosztów obrony świadczonej oskarżonej M. C. w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie przepisów art. 636 § 1 kpk, § 11 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800)	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżyciel publiczny		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie dotyczące umorzenia postępowania wobec oskarżonych		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana